

*Een vader met een hart van goud
rustig, zorgzaam en vertrouwd
stond altijd voor ons klaar
met een woord, met een gebaar.
Eenvoud was zijn grootste kracht,
altijd een lach, een enorm gevoel
voor humor
ook al was er pijn en verdriet
klagen, nee dat deed hij niet.*

In dankbare herinnering aan

Bernard Sprik

echtgenoot van Annie Sprik-Postel

Pa werd geboren op 20 maart 1918 in De Lutte als jongste van zeven kinderen. Hij overleed op 12 december 2005 in Oldenzaal.

Het echte boerenleven was niet voor hem weggelegd. Direct na de oorlog kwam hij bij de PTT in dienst, zodoende kwam hij bij veel mensen thuis en had hierover altijd wel iets leuks te vertellen.

In 1951 trouwde hij met zijn grote liefde Annie, en samen kregen ze drie dochters.

Muziek was zijn grote hobby en hij was al op zestienjarige leeftijd lid van de Plechelmus-harmonie in de Lutte. Hij sloeg geen serenade of repetitie over.

Na zijn pensionering kwam er meer tijd voor uitgaan en fietsen. Ook reisden ze graag. Vol enthousiasme kon hij hierover vertellen.

Bij hun huisje in De Lutte waren ze vaak te vinden en dan het liefst met hun (klein)kinderen die veel voor hem betekenden.

Hij stond altijd met raad en daad klaar en vond het fijn om anderen te helpen en het naar hun zin te maken. Na een ernstig herseninfarct, in 2001, knokte hij voor zijn leven en schikte zich zonder te klagen in zijn lot.

De laatste jaren genoot hij samen met ma in De Molenkamp, zong hij met de verpleging zijn liedjes en maakte menig grapje. Dagelijks luisterden ze samen naar de muziek van de Luttermuzikanten.

Heel onverwachts kwam er een einde aan zijn leven en we hopen dat hij zijn welverdiende rust heeft gevonden.

Pa, opa bedankt!

Voor uw blijken van belangstelling ondervonden bij het overlijden en afscheid nemen van mijn lieve man, onze vader en opa betuigen wij onze oprechte dank.

Ma, kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkind